

der i det Par Minuter, der forløbe før Valgets Udførelse, hvor Alle trængte sig sammen for at aflevere deres Valgbreve, skulde kunne foregaae en Undersøgelse, der har nogen væsentlig Betydning. Det Andet er, at man vilde forstikke sig om, at det var den berettigede Valgmænd selv, der havde stemt. I Valgloven fra 1855 løstes dette Spørgsmaal paa en meget simpel Maade; den fordrer, at Vedkommende skulde underskrive sin Stemmeseddel, og det overleedes da ganske til ham, om han vilde sende den med Posten eller paa anden Maade lade den komme Valgbestyrelsen ihænde. Der vil jo overhovedet i denne Retning kunne træffes paa mange Udveie; kun mener jeg, at det Besvær og den Uleilighed, man nu paahyrder Valgmændene, paa ingen Maade behøver at finde Sted. Mener man, at det er nyttigt, at de komme sammen og overveie Sagen indbyrdes, saa siger jeg: lad det da være dem overladt; lad dem komme sammen, til hvilken Tid de ville, og hvor de ville, og lad os ikke paahyde saadanne Sammenkomster, for hvilke der ingen Nødvendighed er tilstede.

Dette er de to væsentligste og meest gjen-nemgribende og, som jeg ogsaa formener, de efter Forholdenes Bestaafenhed meest hensigts-mæssige Forandringer, det vil staae i vor Magt at kunne give Valgloven. Jeg veed ikke, hvor vidt der skulde kunne vækkes nogen meer almindelig Interesse derfor. Skulde det kun være en enkelt Stemme, hvorom der blev Tale, er jo Sagen i og for sig uiværsketelig, og saa vilde jeg da kun have den Tilfredsstillelse at have udtalt min Mening; hvorimod jeg i saa Tilfælde ikke skal gjøre noget Forsøg paa at fastholde eller gjenneføre den.

Formanden: Den 6te Landssthingsmand for 6te Kreds har Ordet.

W. Petersen: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Den 5te Landssthingsmand for 2den Kreds har Ordet.

Hasle: Jeg frasalder ligeledes Ordet.

Formanden: Conseilspræsidenten har Ordet.

Conseilspræsidenten: Den høitærede Landssthingsmand, som sidst talte, paastod; at man ved en Forandring, som den af ham paapegede, vilde handle fuldkommen i Grundlovens And, navnlig saaledes, som Grundloven er forandret. Jeg betvivler aldeles ikke, at han opfatter Grundloven paa den Maade; men jeg tvivler paa, at han vil faae Mange til at dele den Opfattelse af Grundlovens And.

Forchhammer: Jeg skal ikke, navnlig da Tiden er saa langt fremrykket, opholde Thinget med mange Ord. Men der er dog et Punkt, som jeg troer har temmelig stor Betydning, og som vi kun ganske streifvis ere komne ind paa. Skjøndt det egner sig til at drages frem ved første Behandling. Dette Punkt angaaer de høiforbestede Vælgerses Stilling i det Hele. Det er nemlig klart, at de høiforbestede Vælgere paa Landet baade hvad Ideen og hvad Praxis angaaer, maae komme til at staae noget forskjelligt fra de andre Vælgere, forsaavidt der nemlig ikke ved dem som ved de andre Valgmænd kan være Tale om, at det er en Høberspost, som gives dem ved Valg af deres Medborgere. Derimod er det klart, at de paa to andre Punkter maae staae lige med de andre Valgmænd, idet de nemlig maae have den samme Ret som alle de ved Valg fremgaaende Valgmænd og ligeledes maae ansees for at have fuldkommen de samme Forpligtelser, men det er dette, som ikke forekommer mig at træde ganske klart frem i det forelagte Lovudkast. Jeg skal her særlig omtale §§ 18 og 19, som ere de Paragrapher, hvorpaa det her kommer an. Det hedder i andet Afsnit af § 19: „De Vælgere, som ere forhindrede fra at møde, have uopholdeligen at opgive Saadant for Valgbestyrelsen, som da ligeledes uopholdeligen tilskrives de øverst paa Tilleggslisten Opsførte i deres Sted“; det er særligt det Udtryk „forhindrede“, som jeg vil holde mig til i dette Øieblik. Hvad nemlig de valgte Valgmænd angaaer, da er den Pligt, der paahviler dem, ganske anderledes slaaet fast, idet det paa forskjellige Steder er udhævet, at de for at kunne udeblive skulde ophjse Lovligt Forsald, og det at ophjse Lovligt Forsald er dog noget ganske Andet og langt Mere end kun uden Videre at